

תוספת מס' 1

לעתון הרשמי גליון 446 מיום 14 ביוני, 1934.

פקודת הבוררות (פסקי בוררות של חו"ל)

מס' 17 לש' 1934

פקודה הבאה ליתן תוקף חוקי לאמנה ידועה בדבר הוצאה
רפועל של פסקי בוררות ולתקן את פקודת הבוררות,

1926.

הואיל וביום ששה ועשרים בספטמבר שנת אלף תשע מאות ושבע
ועשרים נחתמה בנציבה בשם חוד מלכותו אמנה בענין הוצאה לפועל של
פסקי בוררות, הכתובה בתוספת הראשונה שלפקודה הזאת,

והואיל ויש צורך לחוק הוראות אשר תאפשרנה לאמנה הזאת להיות
בת תוקף בפלשתינה (א"י).

לפיכך מחוקק בזה הנציב העליון לפלשתינה (א"י) בעצתה של המועצה
הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. הפקודה הזאת תקרא בשם פקודת הבוררות (פסקי בוררות של
חו"ל), 1934.

השם הקצר

2. הוראות הפקודה הזאת תחולנה על כל פסק בוררות שניתן אחרי
יום 28 ביולי, שנת אלף תשע מאות וארבע ועשרים, בתנאים הבאים:

תוקף הפקודה

(א) בהתאם להסכם של בוררות שחל עליו הפרוטוקול הכתוב
בתוספת השניה של פקודה זו, וכן

(ב) בין אנשים שאחד מהם כפוף לשיפוטתה של מעצמה מאותן המעצמות שהוד מלכותו יכול, לאחר הוכחו שנקבעו הנאי גומלין, להכריז עליהן בדבר מלך במועצה כעל צדדים לאמנה הנ"ל, והשני כפוף לשיפוטתה של מעצמה אחרת מאותן המעצמות ; וכן

(ג) באחת מאותן הארצות שהוד מלכותו יכול, לאחר הוכחו שנקבעו הנאי גומלין, להכריז עליהן בדבר מלך במועצה כעל ארצות שהאמנה הנ"ל חלה עליהן.

ופסק ביררות שהוראות הפקודה הזאת חלות עליו יכונה בפקודה זאת "פסק ביררות של חו"ל".

מהדינו של פסק-בוררות של חו"ל 8. (1) בהתחשב עם הוראות הפקודה הזאת יבוצע פסק בוררות של חו"ל אם בדרך משפט או עפ"י הוראות פקודת הביררות, 1926.

(2) כל פסק ביררות של חו"ל שניתן לביצוע עפ"י הפקודה הזאת יהא דיני כדין פסק ביררות המחייב מכל הבחינות את האנשים שלגביהם ניתן הפסק, ובהתאם לכך יוכל כל איש מאותם האנשים להסתמך עליו בדרך הגנה, תביעת-סילוק או בדרך אחרת בכל מו"מ משפטי, וכל מקום בפקודה הזאת שמדובר בו על ביצוע פסק ביררות של חו"ל יפורש כאילו מדובר בו גם על הסתמכות על פסק ביררות.

4. (1) בכרי שאפשר יהיה לבצע פסק-בוררות של חו"ל עפ"י הפקודה הזאת, צריך פסק הביררות — תנאים לביצוע פסק ביררות של חו"ל

(א) להיות ניתן בהתאם להסכם ביררות שהיה שריר וקיים מטעם החוק שעל פיו נעשה ההסכם ;

(ב) להיות ניתן על ידי בי"ד לביררות המותנה בהסכם או שהורכב באופן שהוסכם עליו מטעם הצדדים ;

(ג) להיות ניתן בהתאם לחוק הדין בפרוצידורה של ביררות.

(ד) להיות פסק-ביררות סופי בארץ שבה ניתן ;

(ה) להיות ניתן בענין שיכולים באופן חוקי להגישו למשפט ביררות עפ"י החוק הנוהג בפלשתינה (א"י).

וביצועו של פסק הביררות אינו צריך לעמוד בסתירה לסדרי הצכור או לחוק הנוהג בפלשתינה (א"י).

(2) בהתחשב עם הוראות סעיף קטן זה לא יבוצע פסק ביררות של חו"ל עפ"י הפקידה הזאת אם נוכח בית המשפט המחוזי כי—

(א) פסק הבוררות בוטל בארץ שבה ניתן; או כי

(ב) הצד שנגדו מבקשים לבצע את פסק הבוררות לא קבל הודעה בדבר משפט הבוררות בתיק זמן מספיק כדי לאפשר לו להגיש את טענותיו, או שהיה נתון לאיוו פסלות חוקית ולא היה מיוצג כראוי; או כי

(ג) פסק הדין אינו מטפל בכל השאלות שהוגשו לבוררות או שיש בו החלטות בענינים העוברים את גבולות ההסכם של בורות;

בתנאי שאם אין פסק הבוררות מטפל בכל השאלות שהוגשו לבוררות יכול בית המשפט, אם טוב הדבר בעיניו, לדחות את ביצוע פסק הבוררות או לצוות שהפסק יבוצע על תנאי שהאיש המבקש את ביצועו יתן אותה הערובה שתוטב בעיני בית המשפט.

(ד) אם אחד מבעלי הדין המבקש להתנגד לביצוע פסק ביררות של חו"ל מוכיח שיש לו נימוק המוכח אותו לחלוק על תקפו של פסק הדין, זולת הנימוק של אי-מציאותם של התנאים המפורטים בפסקאות (א), (ב) ו(ג) מסעיף-קטן (1) של סעיף זה, או מציאותם של התנאים המפורטים בפסקאות (ב) ו(ג) מסעיף קטן (2) של סעיף זה, יכול בית המשפט, אם טוב הדבר בעיניו, לסרב לבצע את פסק הבוררות או לדחות את ברור הענין עד לאחר עבור תקופה שלדעת בית המשפט תהא מספקת די הצורך לאפשר לאותו בעל דין לעשות את הדרוש כדי שבית הדין המוסמך יבטל את הפסק.

5. (1) אותו בעל הדין המבקש ביצועו של פסק הבוררות של חו"ל חייב להגיש—

ערות

(א) את הפסק המקורי או העתקה הימנו כשהיא מאומתת כהלכה באפן הנדרש מטעם החוק הנוהג בארץ שבה ניתן הפסק; וכן

(ב) עדות המוכיחה שהפסק נעשה פסקי-דין; וכן

(ג) אותה העדות שיהיה צורך בה למען הוכיח שהפסק הוא פסק בורות של חו"ל, וכי קיימו את התנאים הנזכרים בפסקאות (א), (ב) ו(ג) מסעיף-קטן (1) של הסעיף הקודם.

(2) כל מקום שהמסמך שחייבים בהגשתו עפ"י סעיף-קטן (1) מסעיף זה כתיב בלשון נכריה, תהיה זאת חובת הבעל דין המבקש לבצע את הפסק להגיש תרגום שיקויים כתרגום נכון מטעם הסוכן הדיפלומטי או הקונסולרי

של הארץ שאותו בעל דין שייך לה, או שיקויים כתרגום נכון באפן אחר
שיהא מספיק בהתאם לחוק הנוהג בפלשתינה (א"י).

(3) בהתחשב עם הוראות הפקודה הזאת יכול זקן השופטים
בהסכמת הנציב העליון להתקין תקנות בית דין לשם מימוש הפקודה הזאת
ולקבוע את המסים שיש לשלם על כל בקשה שתוגש לבית המשפט ועל כל
צו שינתן ע"י בית המשפט עפ"י הפקודה.

6. לצורך הפקודה הזאת, לא יחשב פסק בוררות בפסק סופי אם
בארץ שבה ניתן הפסק עדיין נמשך מו"מ משפטי הבא לחלוק על תקפו
של פסק הבוררות.

פסק בוררות סופי
מה פירושו

7. שום דבר האמור בסעיף הזה—

להוציא מן הכלל

(א) לא יפגע בכל זכות מהזכויות שיוכלו להיות לאדם רשם
ביצוע כל פסק בוררות בפלשתינה (א"י) או לשם הפקת תועלת מכל פסק
בוררות בפלשתינה (א"י) אלמלא הוחקה הפקודה הזאת; וכן

(ב) לא יחול על כל פסק בוררות שניתן על יסוד הסכם בוררות
לפי החוק הנוהג בפלשתינה (א"י).

8. סעיף 20 מפקודת הבוררות 1926 (הקיבע היראית בדבר עכוב
מו"מ משפטי בבית משפט בקשר עם ענינים שיש להגישם לבוררות על יסוד
הסכמים שהפרוטוקול חל עליהם) יהיה ברתוקף כאילו המלים „או שאין למעשה
כל סכסוך בין בעלי הדין ביחס לענין שהוסכם להגישו לבוררות" באו אחרי
המלים „מלבד אם נתברר לו שההסכם או הבוררות נעשו מחוסרי תוקף פעולה
או שאי אפשר להתנהג על פיהם".

חקון סעיף 20 של
הפקודה מס' 9
לש' 1926

תוספת ראשונה

אמנה בדבר הוצאה לפועל של פסקי בוררות של חו"ל

סעיף 1.

בארצות של כל צד מן הצדדים הבאים על החתום שחלה עליהן האמנה הזאת, הרי פסק בוררות שניתן בהתאם להסכם, בין בניגוע לסכסוכים בהיה ובין בניגוע לסכסוכים שבעתיד, (שמכאן ולהלן יכונה "שטר בוררין") והנידון בפרוטוקול על סעיפי הבוררות שנחתם בניגובה ביום 24 בספטמבר, 1923, יוכר כפסק דין מחייב ויביצע בהתאם לתקנות הפרוצידורה הניהגת בארץ שבה מסתמכים על פסק הבוררות, בתנאי שפסק הבוררות הנ"ל יהא ניתן בארץ השוייכת לאחד מן הצדדים הבאים על החתום שאמנה זו חלה עליה ולגבי אנשים הכפופים לשיפוטו של אחד מן הצדדים הבאים על החתום.

כרי שפסק הבוררות יוכר או יבוצע כאמיר צריך כמיובן:

- (א) שפסק הבוררות יהא ניתן בהתאם לשטר-בוררין השריר וקיים על פי החוק הדין בכך;
- (ב) שהענין הנידון בפסק הבוררות יהא אפשר לישבו על ידי בוררות לפי החוק הניהג בארץ שבה מבקשים להסתמך על פסק הבוררות,
- (ג) שפסק הבוררות יהא ניתן ע"י בוד" לבוררות המותנה בכתב הבוררות אי שהורכב באפן שהסכימו עליו בעלי הדין ובהתאם לחוק הדין בפרוצידורה של בוררות;
- (ד) שהפסק נעשה לפסק סיפי בארץ שבה ניתן, במובן זה: שהוא לא יחשב כפסק דין סיפי אם הוא נתון להתנגדות, לערעור או ל-Pourvoi בבית דין קסציוני (בארצות ששם ניהגות צורות פרוצידורה כאלה) או אם הוכח שעדיין תלוי ועומד ברור משפטי הבא לחלוק על תקפו של פסק הבוררות.
- (ה) שהכרת פסק הדין או ביצועו לא יהיו בניגוד לסדרי הצבור או לעיקרי החוק הניהג בארץ שבה מבקשים להסתמך על פסק הבוררות.

סעיף 2.

גם אם נתקיימו התנאים הקבועים בסעיף 1 דלעיל לא יוכר בית המשפט בפסק הדין ולא יבצעו, אם נוכח:—

- (א) שפסק הבוררות בוטל בארץ שבה ניתן;

(ב) שהבעל דין שנגדי מבקשים לבצע את הפסק לא קבל הודעה בדבר משפט הבוררות בתוך זמן מספיק כדי לאפשר לו להגיש מענותיו; אי שהיה נתון לפסלות משפטית ולא היה מיוצג בראוי;

(ג) שהפסק אינו מטפל בסמכויות הנידונים או הנופלים בנדר התנאים של שמר הבוררין או שיש בו החלטות העוכרות את גבולות שמר הבוררין.

אם לא נידוני בפסק הדין כל השאלות שהובאו לפני בית-הדין לבוררות, יכולה הרשות בת הסמך אשר במדינה שבה מבקשים את הכרת פסק הדין או ביצועו, אם ייטב הדבר בעיניה, לדחות את הכרת פסק הדין או את ביצועו או להסכים להכרתו או לביצועו בתנאי שתנתן איתה הערובה שתחליט עליה הרשות ההיא.

סעיף 3.

אם הבעל דין שניתן נגדו הפסק מוכיח שעל פי החוק הרן בפרוצידורה של בוררות יש לו נימוק המוכח אותו לחלוק בבית משפט על תקפו של פסק הבוררות, נימוק שאינו מעין הנימוקים המפורטים בסעיף 1 (א) ו(ג) ובסעיף 2 (ב) ו(ג), יכול בית המשפט, אם טוב הדבר בעיניו, לסרב להכיר או לבצע את פסק הדין או לדחות את העיון בו ולתת לאותו בעל דין זמן די הצורך לדאוג לכיטול פסק הבוררות ע"י בית הדין המוסמך.

סעיף 4.

הצד המסתמך על פסק בוררות או התובע את ביצועו חייב להגיש ביחוד:—

(1) את הפסק במקורו או העתקה היטני, כשהיא מאומתת כהלכה, בהתאם לדרישות החוק הנוהג בארץ שבה ניתן פסק הבוררות;

(2) עדות על יסוד מסמכים או עדות אחרת למען הוכיח שהפסק נעשה סופי, במובן המוגדר בסעיף 1 (ד), בארץ שבה ניתן;

(3) אם יהיה צורך בכך, עדות על יסוד מסמכים או עדות אחרת למען הוכיח שנחקיימו התנאים הקבועים בסעיף 1, פסקא 1 ופסקא 2 (א) ו(ג).

אפשר לדרוש הנשת תרגום של הפסק ושל המסמכים האחרים הנוכחים בסעיף הזה לשפתה הרשמית של הארץ שבה מבקשים להסתמך על פסק הדין. התרגום הזה צריך שיקויים כתרגום נכון מטעם הסוכן הדיופלומטי או הקונסולרי אשר בארצו של הבעל דין המבקש להסתמך על פסק הדין אי מטעם מתרגם מושבע בארץ שבה מבקשת ההסתמכות על פסק הדין.

סעיף 5.

הוראות הסעיפים דלעיל לא ישללו מכל בעל דין הנוגע בדבר את הזכות להפיק תועלת מפסק בוררות באפן ובמדה המותרים לפי החוק או לפי האמנות בארץ שבה מבקשים להסתמך על פסק הבוררות.

סעיף 6.

האמנה הזאת אינה חלה אלא על פסקי בוררות שניתנו לאחר הנתן תוקף לפרוטוקול על סעיפי הבוררות שנחתם בג'ינבה ביום 24 בספטמבר, 1923.

סעיף 7.

האמנה הזאת הטעונה חתימה מאת כל החתומים על הפרוטוקול על סעיפי הבוררות של 1923, תאושר מטעם המדינות.

את האמנה הזאת יוכלו לאשר רק בשם אותן המדינות החברות בחבר הלאומים ובשם אותן המדינות הבלתי-חברות שבאי כוחן אשרו את הפרוטוקול של 1923.

הודעות אישור צריך למסור בהקדם האפשרי למזכיר הכללי של חבר הלאומים והוא יודיע את הדבר לכל הבאים על החתום.

סעיף 8.

האמנה הזאת תקבל את תקפה שלשה חדשים לאחר שתאושר מטעם שנים מן הצדדים הבאים על החתום. מאז ואילך היא תקבל את תקפה, לגבי כל צד מהצדדים הבאים על החתום, שלשה חדשים לאחר שאותו הצד ימסור את הודעת אישורו למזכיר הכללי של חבר הלאומים.

סעיף 9.

כל מדינה החברה בחבר הלאומים וכל מדינה שאינה חברה בחבר הלאומים יכולות להסתלק מהאמנה. הודעת הסתלקות צריכה להשלח למזכיר הכללי של חבר הלאומים והוא ישלח מיד העתקה הימנה, שתקייים כהעתקה המתאימה להודעה, לכל הצדדים האחרים הבאים על החתום ובו בזמן יודיע את התאריך שבו קבל את ההודעה.

ההסתלקות תקבל את תקפה רק לגבי אותו הצד הבא על החתום שהודיע על הסתלקותו וכעבור שנה אחת מן היום בו הגיעה הודעת ההסתלקות למזכיר הכללי של חבר הלאומים.

הסתלקות מהפרוטוקול של סעיפי הבוררות, תגרור עמה מאליה הסתלקות מהאמנה הזאת.

סעיף 10.

האמנה הזאת לא תחול על מושבות, ארצות חסות וטריטוריות הנתונות למרותו של אחד הצדדים הבאים על החתום או למנדט שלו, אלא אם כן נזכרו במפורש.

הטלת האמנה הזאת על אחת או על יותר מאחת המושבות, ארצות החסות או הטריטוריות שחל עליהם הפרוטוקול של סעיפי הבוררות שנחתם בלונדון ביום 24 בספטמבר 1938, יכולה להעשות בכל עת בצורת הצהרה שתשלח מטעם אחד הצדדים הבאים על החתום למוזכיר הכללי של חבר הלאומים.

ההצהרה הזאת תקבל תוקף שלשה חדשים לאחר מסירתה.

הצדדים הבאים על החתום יכולים בכל עת להסתלק מהאמנה לגבי המושבות, ארצות החסות או הטריטוריות הנזכרות לעיל, לגבי כלן או לגבי איזו מהן. סעיף 9 מהאמנה הזאת יחול על ההסתלקות הזאת.

סעיף 11.

העתקה מקוימת מהאמנה הזאת תועבר ע"י המוזכיר הכללי של חבר הלאומים לכל מדינה החברה בחבר הלאומים ולכל מדינה בלתי חברה שחתמה על האמנה.

תוספת שניה

פרוטוקול על סעיפי בוררות.

החתומים מטה, מיופי כח כהלכה, מכרזים בזה שהם מקבלים עליהם את ההוראות דלקמן בשם המדינות המיוצגות על ידם.

1. כל אחת מהמדינות הבאות על החתום מכירות בתקפו של הסכם הנוגע לסכסוכים בין בעלי דין, בין סכסוכים קיימים ובין סכסוכים שבעתיד, בהתחשב עם השיפוט המיוחד של כל מדינה מהמדינות הבאות על החתום, הסכם שעל פיו מסכימים הצדדים לחוזה להגיש לבוררות כל סכסוך שיהיה נובע מאותו החוזה בקשר עם עניני מסחר או בקשר עם ענין אחר שאפשר לישבו על ידי בוררות, בין שהבוררות מתקיימת בארץ ששום צד מן הצדדים אינו כפוף לשיפוטתה ובין שאינה מתקיימת שם.

כל מדינה מהמדינות הבאות על החתום שומרת לעצמה את הזכות לצמצם את ההתחייבות הנזכרת לעיל לגבי חוים הנחשבים עפ"י החוק הארצי שלה כחוזים מסחריים. כל מדינה הבאה על החתום המשתמשת בזכות זאת תודיע את הדבר למזכיר הכללי של חבר הלאומים למען יודע הדבר לשאר המדינות הבאות על החתום.

2. הפרוצידורה של הבוררות, לרבות הרכבת בית הדין לבוררות, תתנהל כרצון בעלי הדין ועל פי החוק הנהג בארץ שבנבולותיה מתקיימת הבוררות.

המדינות הבאות על החתום מסכימות להקל על כל הצעדים בפרוצידורה שדרוש לאחוז בה בנבולות ארצותיהן כהתאם להוראות החוק שלהן הדין בפרוצידורה של בוררות החלה על סכסוכים קיימים.

3. כל מדינה הבאה על החתום מקבלת על עצמה לדאוג לכך שפסקי בוררות שניתנו בנבולות ארצה עפ"י הסעיפים הקודמים יוצאו לפועל על ידי הרשויות שלה ובהתאם להוראות חוקה היא.

4. בתי המשפט של המדינות הבאות על החתום, לבשיובא לפניהם סכסוך בענין חוזה שנעשה בין אנשים שחל עליהם סעיף 1, לרבות הסכם בוררות השריר וקיום בתוקף סעיף זה ושאפשר להוציאו אל הפועל, בין שההסכם נוגע לסכסוכים קיימים ובין שהוא נוגע לסכסוכים שבעתיד, יזיקו את בעלי הדין, על פי בקשתו של כל אחד מהם, להחלטת הבוררים.

החוקה הזאת לא תפגע בסמכותם של בתי המשפט במקרה שאי אפשר להתנהג על פי הסכם הבוררות או כשההסכם נעשה לחוסר תוקף פעולה.

5. הפרוטוקול הזה, המעין חתימה מטעם כל המדינות, צריך לבוא עליו אישור. הודעות האישור תמסרנה בהקדם האפשרי למזכיר הכללי של חבר הלאומים והוא יודיע את דבר מסירת האישורים האלה לכל המדינות שבאו על החתום.

6. הפרוטוקול הזה יכנס לתקפו משתמסרנה שתי הודעות אישור, מאז ואילך יקבל תוקף, לגבי כל מדינה מהמדינות הבאות על החתום, חדש ימים לאחר שהמזכיר הכללי יודיע שנמסרה לו הודעת אישור.

7. כל מדינה מהמדינות הבאות על החתום יכולה להסתלק מהפרוטוקול הזה במסרה הודעה על כך שנה אחת למפרע. ההסתלקות תעשה ע"י הודעה שתשלח למזכיר הכללי של חבר הלאומים והיא יעביר מיד העתקות מהודעה זו לכל יתר המדינות הבאות על החתום ויודיע

להן את התאריך בו הוא קבל את ההודעה. ההסתלקות תקבל תוקף שנה אחת מן התאריך בו נמסרה הודעה על כך למזכיר הכללי של חבר הלאומים ורק לגבי אותה המדינה שהודיעה על הסתלקותה.

8. יכולות המדינות הבאות על החתום להכריז שקבלת הפרוטוקול הזה מצדן אינה כוללת את הארצות האלה, דהיינו: מושבותיהן, או ארצותיהן שמעבר לים, ארצות החסות שלהן או טריטוריות שיש להן מנדט עליהן.

המדינות הללו יכולות אחר כך להצטרף לחוד לפרוטוקול בשם כל ארץ וארץ מן הארצות שהוצאו מכלל הפרוטוקול כאמור לעיל.

את חבר ההצטרפות צריך להודיע בהקדם האפשרי למזכיר הכללי של חבר הלאומים והוא יודיע את דבר ההצטרפות לכל המדינות הבאות על החתום. ההצטרפות תקבל תוקף חודש ימים לאחר שהמזכיר הכללי של חבר הלאומים ימסור הודעה על כך לכל המדינות הבאות על החתום.

המדינות הבאות על החתום יכולות גם להסתלק מהפרוטוקול בשם כל ארץ וארץ לחוד מהארצות הנזכרות לעיל. סעיף 7 יחול על הסתלקות זאת.

א. ג. ווקאפ
נציב עליון.

9 ביוני 1934.